

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I Правни основ за доношење Уредбе

Правни основ за доношење ове уредбе садржан је у члану 7. став 3. Закона о слободним зонама („Службени гласник РС”, број 62/2006), према ком Влада Републике Србије утврђује ближе критеријуме из става 2. овог члана за оцену економске оправданости одређивања подручја зоне. Такође, правни основ за доношење ове уредбе садржане је и у члану 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05-исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 - УС, 72/12, 7/14 - УС, 44/14 и 30/18 – др. закон), према ком Влада уредбом подробније разрађује однос уређен законом, у складу са сврхом и циљем закона.

II Разлози за доношење Уредбе

Слободне зоне се најчешће дефинишу као инструмент економске политике који се примењује у циљу раста привредног развоја кроз повећани прилив инвестиција, раст извоза и последично побољшање платног биланса земље и пораст запослености. Оне омогућавају најбрже привлачење инвестиција у нову опрему и осавремењавање производних процеса који су кључна претпоставка за побољшање конкурентности привреде и постизање већег извоза. Повећање извозних прихода је од великог значаја за смањење спољнотрговинског дефицита, сервисирање спољног дуга и обезбеђивање средстава за финансирање увоза опреме и технологије у циљу успешног економског развоја у наредним годинама.

Узимајући у обзир да су критеријуми важеће Уредбе који се односе на ниво нових инвестиција у износу од најмање три милиона евра, као и на број новозапослених радника, од којих 100 мора бити у прве две године у великој мери лимитирали планове реинвестиција и проширења капацитета привредних субјеката који послују у режиму слободне зоне новом уредбом се предлаже смањење износа инвестиција, и броја новозапослених радника потребних за проширење постојећих слободних зона, а у циљу развоја слободних зона, привлачења нових инвеститора и помоћи привредним субјектима који већ послују у режиму слободних зона.

Посебно треба истакнути да по постојећој Уредби 50% инвестиционог улагања мора бити страног капитала што представља дискриминишући фактор, имајући у виду да постојећа Уредба датира из 2006. године а да је 2018. године усвојен Закон о улагањима којим се у потпуности изједначава положај домаћих и страних улагача.

Снижавањем износа неопходних инвестиција и броја новозапослених радника који су предвиђени важећом Уредбом подржаће се намере постојећих корисника слободних зона да реинвестирају и повећају број запослених у оквиру слободних зона, са једне стране и са друге стране, подржаће се развој малих и средњих привредних субјеката, посебно оних у области пружања логистичких услуга као што су транспорт, шпедиција, складиштење и

манипулација робом, имајући у виду да слободне зоне служе и као инкубатор за развој привредних делатности.

Такође, неопходно је подржати капитално интензивне инвестиционе пројекте који са собом доносе софистицирану опрему и технологију а не запошљавају велики број радника, али и „start up” пројекте који су на почетку пројекта ниске инвестиционе активности, а који касније доприносе развоју друштва кроз процес реинвестирања и новог запошљавања што има позитивне ефекте на јавне приходе у средњем и дугом року. Овакви инвестициони пројекти доприносе развоју друштва у погледу трансфера савремене технологије и извозу знања имајући у виду да овакви пројекти предвиђају радно ангажовање висококвалификоване радне снаге, као што су између осталих и ИТ стручњаци, машински и електроинжињери.

Поред напред наведеног, доношењем нове уредбе стичу се услови за долазак нових корисника који се сврставају у мала привредна друштва, како домаћа тако и страна, а која са својим нивоом инвестиција и бројем радника по важећој Уредби нису испуњавала услове за проширење подручја слободних зона.

Узимајући у обзир напред наведено, може се закључити да ће доношење нове уредбе имати позитивне ефекте у смислу нових улагања већ постојећих корисника, повећаног обима производње и отварање нових радних места.

У средњем року могу се очекивати позитивни ефекти на јавне приходе, имајући у виду да ће предложене измене допринети повећању прилива директних инвестиција, вредности извоза, а самим тим и позитиван утицај на спољнотрговински биланс земље. Са друге стране повећање броја новозапослених радника допринеће повећању јавних прихода кроз плаћање доприноса и пореза на зараде, као и кроз потрошњу. На дужи рок очекује се у већој мери укључивање и домаћих привредних субјеката у вредносни ланац финалних производа намењених иностраном тржишту и јачању конкурентности домаћих привредних субјеката.

III Објашњење основних правних института и појединачних решења

Чланом 1. Предлога уредбе дефинисани су предмет и подручје примене уредбе.

Чланом 2. Предлога уредбе ближе су дефинисани услови који морају бити испуњени да би се одређивање подручја зоне сматрало економски оправданим.

У чл. 3. и 4. Предлога уредбе дефинисане су привредне активности које се могу обављати на подручју зоне, као и допринос пословања слободне зоне остварењу стратегије развоја и мера економске политике Владе за које ће се сматрати да је одређивање подручја зоне економски оправдано.

Чланом 5. Предлога уредбе ближе су дефинисани услови који морају бити испуњени да би се одређивање подручја проширења зоне на територији јединице локалне самоуправе за

које је Влада донела решење о одређивању подручја зоне сматрало економски оправданим.

Чланом 6. Предлога уредбе ближе су дефинисани услови који морају бити испуњени да би се одређивање подручја проширења зоне на територији друге јединице локалне самоуправе сматрало економски оправданим, као и изузетак примене овог члана.

Чланом 7. Предлога уредбе дефинисано је ступање на снагу нове Уредбе.

IV Финансијска средства за спровођење Уредбе

За спровођење ове уредбе нису потребна додатна финансијска средства.